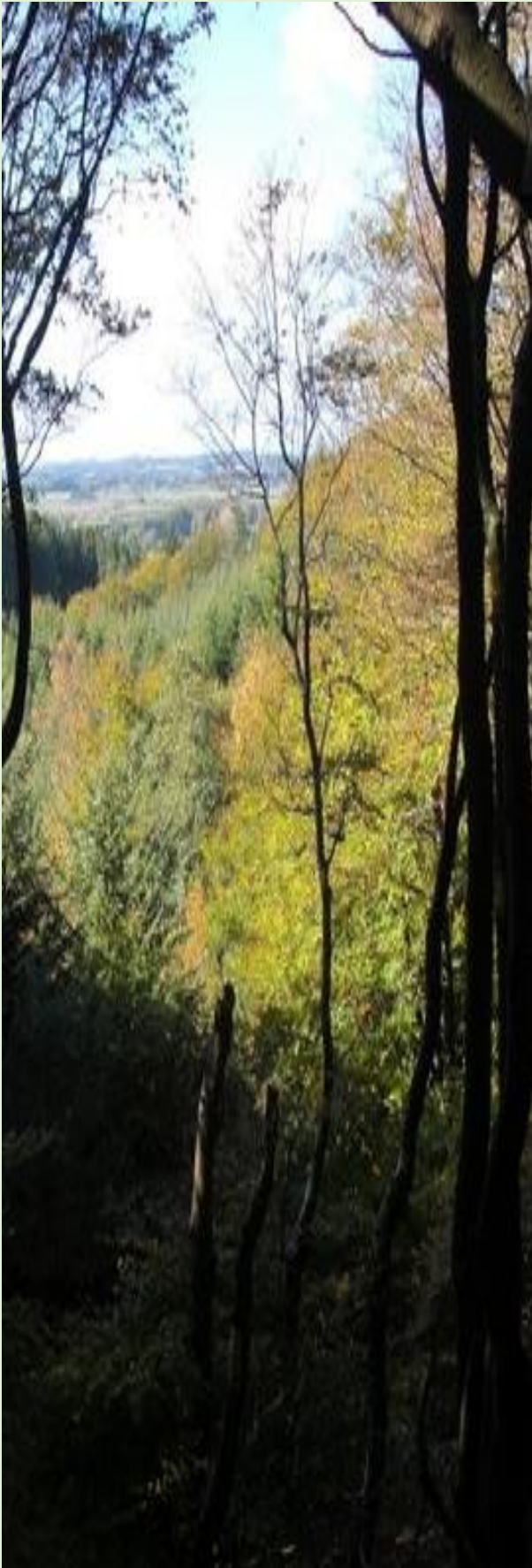

DE TRAP

Het was niet de eerste keer dat hij de slaap niet kon vatten als gedachten bezit van hem namen. Gedachten die altijd gingen over de dagen van weleer, de dag van vandaag en wat de dag van morgen zou brengen. Om weer rust in zijn hoofd te krijgen, stapte hij dan meestal uit bed en ging in de kamer in zijn eigen gemakkelijke stoel zitten. De stoel stond zo opgesteld dat hij zicht had op de prachtige tuin en de vijver met al haar natuur er op en omheen. Overdag vlogen hier de vele vogels af en aan en 's nachts was het het uur van de stilte.

Een adembenemende stilte die soms alleen werd verstoord door een opvliegende vogel die in haar slaap werd gestoord.

Ook deze nacht kon hij de slaap niet vatten; ging hij uit bed en nam plaats in zijn vertrouwde stoel. Hij vouwde hij zijn handen onder zijn kin en keek naar buiten. Het was volle maan en de wind beroerde zachtjes de bladeren van de bomen. Hij zag een uil met haar jong op een overhangende tak van een boom zitten. Een moeder dat voor haar kind zorgde. Van dit soort taferelen kon hij genieten, uren en uren lang. Maar deze nacht was hem dat genieten niet gegund. Net voordat de uil met haar jong opvloog, werden zijn ogenleden zwaar en maakten dromen bezit van hem.

Het leek alsof hij opstond uit zijn stoel en richting de tak liep waar hij juist tevoren de uil had zien zitten. Vreemd genoeg zag hij de uil niet meer. Diep onder hem zag hij wel een prachtige groene vallei vol bloeiende struiken en kleurrijke bloemen. Overgoten in de oranje gloed van een opkomende ochtendzon doemden lieflijke huisjes op die her en der verspreid lagen. De aanblik hiervan bracht een gelukkig gevoel in hem teweeg en deden hem denken aan vroeger.

Vroeger toen hij een thuis had waar je kon lachen en janken. Een thuis waar je op je donder kreeg als je iets verkeerd had gedaan en waar je een liefdevolle wreef over je koppie kreeg als je iets had gedaan waar je trots op kon zijn. Waaraan had hij het verdiend dat hij zo iets moois als deze vallei en net op dit moment mocht tegenkomen? De gedachten aan vroeger en het zien van het lieflijke tafereel onder zijn voeten zorgden voor een kleine glimlach om zijn mond.

Langzaam zette hij de eerste stappen richting de vallei, richting het gelukzalige gevoel wat zich zojuist van hem meester had gemaakt. Het leek gemakkelijk te gaan. Het pad naar de vallei was kronkelig en glad onder zijn blote voeten maar het klimmen en klauteren was hem in dit soort omgevingen niet vreemd. Plotseling was er geen kronkelig pad meer; het ging over in een soort trap en verder in de diepte leken de treden steeds hoger te worden. Hij zette een stap op de eerste tree en nam dezelfde stap weer terug om nog een keer van het uitzicht van de vallei te genieten. Dan liep hij verder richting de tweede tree. Deze tree lag inderdaad dieper dan de eerste en met een sprongetje landde hij op een klein platvorm vanwaar hij uitzicht had op waar hij vandaan was gekomen. De nacht leek daarboven zwarter en zwarter te worden. De paar sterren die er nog waren, leken langzaam te vervagen. Hij draaide zich om en liep naar de volgende tree. Deze lag nog dieper dan de vorige.

Springen ging niet meer want de richel waarop hij terecht zou komen was kort en glibberig en het risico dat hij zou vallen was te groot. Dan onwaarde hij aan de zijkant een boom die met haar hoogste wuivende takken tot zijn hoofd reikte. Hij moest een keuze maken! Een meter of zes via de boom naar beneden klimmen met het risico dat hij misschien niet meer terug kon als er takken af zouden breken. Hij dacht lang na en keek nog eens achter hem naar de diepzwarte nacht.

Dan reikten zijn handen naar de bovenste takken van de boom en voorzichtig begon hij naar beneden te klauteren. Zachtjes kraakten de takken onder zijn voeten en na een kleine tien minuten stond hij op de richel. Hij ademde zwaar van de inspanning die langzaam maar zeker wegebde toen hij naar het lokkende licht in de vallei keek. Weer keek hij achterom naar de zwarte nacht waar de sterren weer begonnen te twinkelen. Waar was hij aan begonnen? Iets zoeken waarvan hij niet wist wat het zou brengen? Het vertrouwde achter hem laten en op weg gaan naar het onbekende? Nog een keer keek hij naar het licht in de vallei en nog een keer naar de nacht waar nu ook het schijnsel van de maan opdook. Dan pakte hij de onderste tak van de boom en klom terug naar boven. Terug op het platvorm gekomen, zag hij de uil vliegen die op de onderste tak van de boom ging zitten die hij juist beklommen had. De uil bleef zitten en draaide langzaam haar kopje om en keek hem met haar grote indringende ogen aan. Twijfel nam wederom bezit van hem. Maar dan vloog de uil op en ze nam een duik richting het licht van de vallei. Hij dacht niet meer na en pakte de bovenste tak van de boom en klauterde weer naar beneden.

De vierde tree was ongeveer tien meter diep. Er hing een touw dat er al jaren leek te hangen en het was gedeeltelijk verrot. Het gevaar kon hij feilloos inschatten. Als het touw zou breken, kon hij niet meer terug. Dit was het moment om een definitieve beslissing te nemen. Tranen van vertwijfeling liepen langs zijn wangen. Hij keek naar boven en zag de duisternis van de nacht, het twinkelen van de sterren en de heldere maan. Hij keek naar beneden en diep onder hem zag hij de prachtige groene vallei vol bloeiende struiken en de kleurrijke bloemen. In de verte vloog de uil met haar jong richting de vallei. De bewegingen van haar vleugels waren als een wenk om haar te volgen.

Hij ademde diep in, pakte het touw vast en klom voorzichtig naar beneden. Tot hij op drie meter van de grond kwam en een gekraak boven zijn hoofd hoorde. Zijn bange vermoeden was uitgekomen, het touw was gebroken. Hij maakte een smak tegen de grond en wist een paar minuten lang niet meer waar hij was. Dan kwam de geur van de bloeiende bloemen hem tegemoet. Hij keek naar boven. Teruggaan kon niet meer wist hij nog. Had het touw had zijn keuze definitief gemaakt? Met een resolute pas volgde hij het pad richting het licht in de vallei.

Naar een droom van Jan Hamelink
Geschreven door Piet Plasmans